

[Poul Antonsen.]

danske ansøgere rimeligt hensyn, men også ansøgere i andre nordiske lande og i udlandet i øvrigt. Også disse bør have mulighed for på forsvarlig måde at værne deres rettigheder og have fornøden tid dertil. Jeg spørger derfor ministeren, om man i en overgangsperiode er indstillet på at være meget imødekommende over for ansøgere, der ikke med den korte frist, oven i købet ved jule- og nytårstid, har fået tilstrækkelig lejlighed til undersøgelser og overvejelser i anledning af den ny lovs ikrafttræden.

I denne forbindelse vil jeg gerne minde om, at den nugældende patentlov ved officiel foranstaltning er oversat til både engelsk og fransk. Jeg vil spørge ministeren, om oversættelser af den nye lov vil blive udarbejdet snarest efter dens vedtagelse. Sådanne oversættelser bør vel udarbejdes så vidt muligt på fællesnordisk basis af hensyn til eventuel senere gennemførelse af kapitel III. Kommer der afvigende oversættelser ud om disse regler, der skal være ens i de 4 love, risikerer alvorlig forvirring, og at man forspilder i hvert fald noget af det, der muligt kunne vindes ved kapitel III.

Mange af den nye lovs regler er afgørende nye og forskellige fra den ældre lovgivning, og lovens måske allervigtigste regler, nemlig i § 2 om betingelserne for at få patent, er helt epokegørende nye, også efter international målestok, særlig for så vidt angår nyhedsbegrebet. Vi indfører bl. a. en ikke tidligere kendt regel om, at indholdet i en før en patentansøgnings indleveringsdag her i landet indgivet patentansøgning anses som kendt under en nærmere angiven betingelse, der oftest vil være opfyldt. Dette er en meget vigtig og en meget ny regel, og det gælder derfor om, at vi er helt klar over dens rækkevidde. Jeg vil derfor gerne for at være forsigtig have ministerens udtalelse herom og specielt om, fra hvilket tidspunkt at regne akterne i en tidligere patentansøgning således skal anses for at være kendte.

Problemer opstår specielt, efter hvad jeg

kan se, for så vidt angår det såkaldte prioritetsdokument, altså den kopi af en tilsvarende udenlandsk patentansøgning, som kan indleveres til dokumentation for den i lovforslagets § 6 omhandlede ret til at kræve en patentansøgning indleveret, samtidig med den pågældende udenlandske patentansøgning.

Med hensyn til tidspunktet for prioritetsdokumentets nyhedsskadelige virkning kunne man tænke sig i hvert fald 3 forskellige datoer som kommende i betragtning, nemlig først datoen for den pågældende fremmede patentansøgnings indlevering i vedkommende land, dernæst datoen for den danske patentansøgnings indlevering og endelig datoen for dokumentets indlevering til de danske patentmyndigheder. Da spørgsmålet som sagt kan blive af stor betydning, da spørgsmålet hurtigt kan opstå, og da spørgsmålets afgørelse nødvendig skulle vente, til det i en eller anden sag er afgjort, eventuelt af højesteret, med den følge, at en række andre sager måske svæver i uvished så længe, beder jeg som nævnt om ministerens udtalelse om, hvilken dato der efter lovforslaget skal være den relevante i denne henseende.

Hvis ministeren ikke kan svare i dag ved andenbehandlingen, henstiller jeg, at vi i hvert fald får et svar ved tredje behandling, således at vi ved, hvad indholdet er af det lovforslag, der skal vedtages.

Som jeg nævnte, er reglen om, at indholdet af ældre danske patentansøgninger skal anses som kendt, af en meget ny og vidtrækkende karakter, hvor det må være helt afgørende, at man ved, hvad det er for en ny regel, der indføres. Jeg har derfor yderligere et spørgsmål vedrørende denne regel. Idet jeg i øvrigt accepterer reglens principielle rigtighed, mener jeg, at den i et vist specielt forhold kan virke skadelig og urimelig, nemlig når man lader en patentansøgers egne ældre patentansøgninger være nyhedsskadelige for hans yngre ansøgninger. En patentansøger kan nemlig have mange gode grunde til at arbejde